

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 13 april 1920 kl. 1/2 1 e. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 15, i anledning av första kammarens beslut rörande en inom nämnda kammare väckt motion angående åtgärder för åstadkommande av ett verksamt utrotningskrig mot bostadsohyra.

I en inom första kammaren väckt motion, nr 197, har herr *Lind-* *Motionen.*
qvist hemställt, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, i vad mån åtgärder från statens, kommunens eller bådaderas sida kunna vidtagas för åstadkommande av ett verksamt utrotningskrig mot bostadsohyra.»

Med avseende på motiveringen tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Nämnda motion blev av första kammaren hänvisad till dess andra tillfälliga utskott, vilket i anledning av densamma avgivit följande utlåtande: *Utlåtande av första kammarens utskott.*
»I likhet med motionären anser utskottet det vara en angelägenhet av stor vikt, att åtgärder vidtagas för avhjälpande av de olägenheter av skilda slag, som orsakas av bostadsohyran. Utskottet håller dock före, att dylika åtgärder med stöd av 1919 års hälsovårdsstadga möjligen kunna komma till stånd på föranstaltande av vederbörande myndigheter. Beträffande byggnad, som inrymmer boningsrum, föreskrives sålunda, att den skall till alla sina delar vara så anordnad samt så underhållas och skötas, att sanitär olägenhet ej uppstår för dem, som däri uppehålla sig. Då det vidare tillkommer hälsovårdsnämnderna att låta verkställa bostadsinspektion samt att övervaka efterlevnaden av i hälsovårdsstadgan givna föreskrifter, torde, enligt utskottets mening, dessa nämnder äga befogenhet att ingripa även i de fall,

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 13 saml. 2 avd. 11 häft. (Nr 15—16.) 1

då sanitär olägenhet kan anses föreligga eller befaras uppstå av bostads-ohyra. I varje fall anser utskottet, att man bör avvakta någon tids erfarenhet angående hälsovårdsstadgans tillämpning i förevarande avseende.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa, att ifrågasvarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.»

*Första
kammarens
beslut.*

Denna hemställan blev icke av första kammaren bifallen, utan vid ärendets föredragning den 13 sistlidne mars beslöt denna kammare för sin del med 52 röster mot 32 bifalla motionen, vilket beslut jämlikt § 63 riksdagsordningen delgivits andra kammaren, som remitterat ärendet till sitt andra tillfälliga utskott.

Utskottet.

Såsom av det här ovan anförda utlåtandet framgår, ställde sig första kammarens utskott i det hela välvilligt gent emot syftet med ifrågavarande motion; men ansåg sig utskottet likväl för det närvarande ej böra tillstyrka skrivelse i ämnet, då det möjligen kunde förväntas, att med stöd av den nya år 1919 utfärdade hälsovårdsstadgan åtgärder på föranstaltande av vederbörande myndigheter skulle kunna komma till stånd till undanröjande av de i motionen påpekade olägenheterna, varför tills vidare verkningarna av nämnda stadga borde avvaktas. Efter vad utskottet har anledning att förmoda och såsom även under förstakammardebatten i ärendet med styrka betonades, torde emellertid den nya hälsovårdsstadgan icke komma att få någon vidare betydelse i här förevarande avseende. Ovan anförda skäl mot en riksdagsskrivelse synes därför icke kunna tillmätas avgörande betydelse.

Därtill kommer att de missförhållanden det här gäller äro så spridda och av den art, att ett verkligt behov måste anses föreligga, att anstalter till deras avhjälpande företagas. Den stora utbredning bostadsohyran fått i vidsträckta delar av vårt land framgår av de utlåtanden från åtskilliga myndigheter, som i motionen omnämnts, och har ytterligare belysts av ett flertal talare under nämnda debatt i första kammaren.

Enligt utskottets mening äro under sådana förhållanden åtgärder påkallade från det allmännas sida av det slag, som i motionen förordats.

Med anledning av vad sålunda ovan anförts får utskottet hemställa,

att andra kammaren, med biträdande av det av första kammaren fattade beslutet, för sin del måtte besluta, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, i vad mån åtgärder från

statens, kommunens eller bådaderas sida kunna vidtagas för åstadkommande av ett verksamt utrotningskrig mot bostadsohyra.

Stockholm den 9 april 1920.

På utskottets vägnar:

E. MOBERGER.

Närvarande vid förevarande ärendes slutbehandling: herrar Moberger, Sjögren, Isaksson, Larsson i Kroken, Ander, Hedvall*, Svedberg*, Hellberg, Schill och Andersson i Höör.

* Icke närvarande vid justeringen.
